

Кристиян Гелерт

Лихварят

Един лихвар за кратък срок
бе станал истински велможа,
но не с измама и лъжлив облог,
а както казваше, по воля божа.

И той реши, че ето може
не с химни да благодари,
а своята признателност да вложи
в старопиталище дори.

Строежът почна да наглежда
и тъй лелееше надежда,
че друг за хората изглежда.
Додето спря един съсед.

Скъперникът поиска да узнае –
ще може ли съседът си да смае,
та го посрещна с радостен привет –
голяма ли е къщата наглед.

– Как не! – лукаво оня го погледна.
– Удобно ще живеят много бедни,
ала за всички, дето със измама
имот си взел,
съвсем не е голяма!

КРАЙ

© Димитър Дублев, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедеври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3966>]